

[Steffensen]

en kontrol, en rimelig kontrol med de forhold, som arbejdstilsynet er sat til at tage sig af, at det ikke bare blive uforpligtende vejledninger. Det er jo også således, at den miljølov, vi har, klart siger det.

Der er en lang række punkter i redegørelsen, som det ikke er nødvendigt at gå ind på her, men vi vil sige, at vi synes, redegørelsen har en fornuftig og rimelig form. Det betyder ikke, at vi synes, at alt i den er så enestående godt, men det skal jo være således, at der skal være en afbalancering af problemstillingerne, både til den ene og den anden side, også når det drejer sig om de økonomiske muligheder for at gennemføre de ting, som er nødvendige for gennemførelsen. Her er vi glade for, at ministeren går konkret ind i problemstillingen om de kemiske stoffer. Det er et af de problemer, som virkelig er alvorligt.

I redegørelsen blev det sagt, at regeringen prioriterer dette med de kemiske stoffer højt. Man taler om, at det er nødvendigt at få en anmeldelse af dem, en registrering af dem, og i hvert enkelt tilfælde en vurdering af deres indflydelse på de enkelte personer. Vi tilslutter os det og finder, at det er en af de positive ting i redegørelsen, at man her tager fat på dette helt klare problem, som også har med de opløselige stoffer at gøre.

Med hensyn til problemstillingerne omkring de økonomiske problemer, altså at man får u hensigtsmæssige belastninger, mener vi, at regeringen har ret, når den siger: oplysning og vejledning er nødvendig for at prøve på at afbøde de problemstillinger. Vi mener, det er rigtigt, at vi kan komme ganske langt med hensyn til at imødegå problemerne ved at øge oplysningen, ved at intensivere vejledningen, således at disse ting bliver styrket væsentligt. Det kunne udmærket være noget, som arbejdstilsynet også tager sig af, når arbejdstilsynet er på virksomhederne – og bør være der.

Ministerens konkluderer, at Danmark er langt fremme med hensyn til arbejdsmiljøet. Det blev i nogen grad imødegået af fru Lone Dybkjær, der havde troet, at vi faktisk var længere fremme. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det havde jeg også troet. Jeg er en lille smule forbavset over, at konklusionen bliver den, som står at læse i redegørelsen. Men vi ved jo alle sammen, at forholdet vedrørende Danmarks forhold til EF i de allerfleste til-

fælde er det, at Danmark er længere fremme end vore samarbejdspartnere i EF. Vi vil i kristeligt folkeparti lægge megen vægt på, at det ikke på nogen måde skal medvirke til, at danske forhold skal skrues tilbage til forhold, man har andre steder i Fællesskabet, men at det må være en ansporing for regeringen til at få vore samarbejdspartnere i Fællesskabet til at leve op til de samme krav, som vi er kommet frem til. Det skal ikke hindre Danmark i at fortsætte bestræbelserne for yderligere at forbedre forholdene, at vi er med i Fællesskabet.

Ministeren har også et afsnit om det nordiske. Der siger ministeren, at samarbejdet for Danmark er mindre forpligtende, men mere reelt. Der er en passus om, at det nordiske samarbejde også har betydet meget for ILO, og at ILO-rapporten for 1980 netop har henvist til det nordiske område og har fremhævet det som noget mønstergyldigt, noget, man bør leve op til. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ville være indstillet på at tage initiativ til, at dette samarbejde på det nordiske plan kunne blive mere forpligtende, således at det ikke bare er noget, vi kan konstatere – det er selvfølgelig godt, at vi kan det – som et af de positive eksempler fra Nordisk Råds arbejde, at det altså blev formaliseret på en sådan måde, at det blev lidt mere konkret, end tilfældet er i dag.

Forskning er et vigtigt led i forbedring af arbejdsmiljøet. Det fremhæver ministeren også et sted i sin redegørelse. Det vil vi meget støtte og sige, at i en tid, hvor det er knapt med ressourcerne, er det vigtigt, at man ikke på det område skærer ned. Tværtimod bør man måske netop i en økonomisk svag tid prioritere på en sådan måde, at man her prioriterer forskningen højt – netop med henblik på forebyggelse og andre samfundsøkonomiske omkostninger, der vil følge af, at vi ikke foretager disse forebyggende ting, som vi måtte kunne være i stand til at finde ud af via forskningen.

Til sidst vil jeg nævne to punkter, som også er omtalt i redegørelsen. Først hvilebestemmelserne. Kristeligt folkeparti finder, at de i al almindelighed er rimelige og gode, men vi er også klar over, at der er yderst uheldige eksempler, som kan drages frem på det område. Derfor er det rigtigt, synes vi, at ministeren gør opmærksom på, at her er noget, som trænger til at blive set mere efter i